

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-74/06)

(2006/C 108/02)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Triantafyllou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że stosując przy ustalaniu dla celów podatkowych wartości samochodów używanych, przywożonych na terytorium Grecji z innego państwa członkowskiego, tylko jedno kryterium utraty wartości, oparte wyłącznie na wieku pojazdu, zgodnie z którym dopuszczalne jest obniżenie w wysokości 7 % w przypadku samochodów mających od sześciu miesięcy do roku albo 14 % w przypadku samochodów starszych niż rok — które nie gwarantuje, że należny podatek nie przekroczy (nawet w określonych przypadkach) kwoty podatku zawartego w wartości samochodów używanych tego samego rodzaju już zarejestrowanych w tym państwie członkowskim, podczas gdy podstawa obliczania utraty wartości nie jest powszechnie znana, a badanie pojazdu przez biegłych podlega opłacie administracyjnej w wysokości 300 Euro, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 90 WE;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Stała skala utraty wartości stosowana przez Republikę Grecką w odniesieniu do przywożonych samochodów używanych nie odzwierciedla, z dokładnością wymaganą przez orzecznictwo, rzeczywistej utraty ich wartości, a w konsekwencji, nie gwarantuje, że podatek należny z tytułu ich rejestracji nie przekroczy, chociażby tylko w określonych przypadkach, kwoty podatku zawartego w wartości samochodów używanych tego samego rodzaju już zarejestrowanych w Grecji.
2. Postępowanie przed komisją odwoławczą nie jest wystarczające do wyeliminowania niedostatków podstawowego

systemu; wymaga ono na wstępie uiszczenia opłaty administracyjnej w znacznej wysokości, co ma skutek zniechęcający, oraz nie towarzyszy mu podanie do ogólnej wiadomości kryteriów, które należy brać pod uwagę przy ustalaniu wartości samochodów używanych, co sprawia, że postępowanie to jest nieskuteczne.

Odwołanie wniesione w dniu 9 lutego 2006 r. przez Britannia Alloys & Chemicals Ltd. od wyroku z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie T-33/02 Britannia Alloys & Chemicals Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-76/06 P)

(2006/C 108/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Britannia Alloys & Chemicals Ltd. [Przedstawiciel(-e): S. Mobley, H. Bardell i M. Commons, Solicitors]

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyroku, w zakresie w jakim oddalono w nim skargę wniesioną przez Britannię na decyzję;
- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji, w zakresie w jakim odnosi się on do Britannii;
- alternatywnie do pkt ii), dokonanie zmiany art. 3 decyzji, w zakresie w jakim odnosi się on do Britannii, poprzez uchylenie lub znaczne obniżenie grzywny nałożonej w nim na Britannię;
- alternatywnie do pkt ii) i iii), przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji, zgodnie z wykładnią prawa ustaloną w tej sprawie przez Trybunał Sprawiedliwości;
- w każdym razie obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami Britannii poniesionymi w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji i Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że

1) Sąd Pierwszej Instancji naruszył art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/62/EWG (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 17”) (¹), stwierdzając, że Komisja prawidłowo zastosowała górną granicę 10 % wartości obrotu zgodnie z art. 15 ust. 2 do obrotu Britanii, który osiągnęła ona w trakcie roku obrotowego kończącego się w dniu 30 czerwca 1996 r., a nie do obrotu osiągniętego przez nią w roku poprzedzającym wydanie decyzji,

2) Sąd Pierwszej Instancji naruszył zasadę równości:

a) potwierdzając dyskryminację Komisji pomiędzy przedsiębiorstwami będącymi zasadniczo w tej samej sytuacji poprzez zastosowanie w przypadku Britanii górnej granicy 10 % do obrotu osiągniętego w ostatnim roku uznanym przez Komisję za rok „normalnej działalności gospodarczej”, a w przypadku pozostałych przedsiębiorstw będących adresatami tej samej decyzji, do obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym wydanie decyzji,

b) potwierdzając decyzję Komisji, która dyskryminuje Britanię, biorąc pod uwagę praktykę w innych bezpośrednio porównywalnych sprawach, ze względu na rok, do którego ma zastosowanie górna granica wartości obrotu,

3) Sąd Pierwszej Instancji naruszył zasadę pewności prawa:

a) potwierdzając użycie przez Komisję innego roku obrotowego aniżeli rok poprzedzający wydanie zaskarżonej decyzji przy stosowaniu górnej granicy przewidzianej w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17. Wymóg pewności odnosi się do maksymalnej wysokości kary, jaka może być nałożona, oraz

b) dokonując takiej interpretacji art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17, która doprowadziła do nałożenia kary nieodpowiadającej karze określonej w czasie, kiedy naruszenie zostało popełnione, i w ten sposób naruszając podstawowe prawa przedsiębiorstw.

(¹) Rozporządzenie Rady EWG nr 17 pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U. 13 z 21.02.1962, str.204 – 211).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 10 lutego 2006 r. — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) przeciwko 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland N.V. und 4. Wala Nederland N.V.

(Sprawa C-84/06)

(2006/C 108/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Data wpływu 10 lutego 2006 r.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport)

Strona pozwana: 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland N.V. und 4. Wala Nederland N.V.

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (¹) wymaga poddania przez państwa członkowskie antropozoficznych produktów leczniczych, niebędących jednocześnie homeopatycznymi środkami leczniczymi wymogom uzyskania pozwolenia w rozumieniu tytułu III rozdziału 1 tej dyrektywy?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy przepis niderlandzki, który poddaje te antropozoficzne produkty lecznicze wspomnianym przepisom dotyczącym pozwolenia, stanowi dopuszczony przez art. 30 WE wyjątek od zakazu określonego w art. 28 WE?

(¹) Dz.U. L 311, str. 67